

ROMÂNIA

TRIBUNALUL MILITAR TERITORIAL BUCUREȘTI

Dosar nr. 1/753/2011

SENTINȚA Nr.20

Ședința din camera de consiliu din data de 03.05.2012

PREȘEDINTE Lt.colonel magistrat SORIN- CORNELIU PETREAN

Pe rol soluționarea cererii de revizuire formulată de revizuentul RĂUȚĂ CONSTANTIN, a sentinței penale nr.133 din 02.09.1974 pronunțată de Tribunalul Militar Teritorial București în dosarul nr.450/F/1974, definitivă prin nerecurare.

Cauză venită spre rejudecare prin Decizia penală nr.3683 din 20 octombrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală.

Fără citarea părților și fără participarea procurorului.

Grefier a fost Doina Tudor.

Grefierul de ședință a făcut referatul cauzei învederând instanței că Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală a trimis cele două anexe strict secrete în care se regăsește dosarul de fond privind pe condamnatul Răuță Constantin, care au fost predate la Compartimentului Documente Clasificate din cadrul Tribunalului Militar Teritorial București.

Tot la dosar revizuentul condamnat Răuță Constantin a încunoștiințat instanța adresa la care poate primi corespondența respectiv, București,

[REDACTED]. De asemenea a depus note scrise care se regăsesc la dosarul cauzei.

După care,

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea formulată la data de 08.03.2010 și înregistrată la Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial sub nr.19/III-6/2010, revizuentul Răuță Constantin - prin apărătorul ales, av. Dancu Cătălin Radu - a solicitat revizuirea sentinței nr. 133 din 02.09.1974 a Tribunalului Militar Teritorial (dosar nr. 450/F/1974), definitivă prin nerecurare.

Totodată, s-a solicitat atașarea dosarului nr. 65622 aflat la Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității – dosar compus din volumul nr. P1524/1 – dosar de urmărire penală nr. 3847/1974 și volumul nr.P1524/2 – dosar de fond nr. 450/1974.

Revizuentul și-a întemeiat cererea pe cazul de revizuire prevăzut de art.394 al.1 lit.a C.p.p și art.399 C.p.p., cerând efectuarea de cercetări și indicând mijloacele de probă pe care înțelege să le administreze în dovedirea acestuia, iar după aceea înaintarea dosarului către Tribunalul Militar Teritorial București, în vederea judecării cererii de revizuire conf. art.399 al.5 C.p.p. pentru ca la rejudecarea cauzei, în baza art.403, 405 și 406 C.p.p., această instanță militară să pronunțe o sentință prin care să dispună admiterea cererii de revizuire privind atât latura penală, cât și cea civilă, anularea sentinței penale nr. 133/1974 și „achitarea condamnatului” în baza art.11 pct.2 lit.a C.p.p. rap. la art.10 lit.a C.p.p. pentru săvârșirea

infracțiunilor de trădare prin transmitere de secrete prev. de art.157 al.1 C.p., refuzul înapoierii în țară prev. de art.253 al.1 C.p. și dezertare prev. de art.332 al.1 C.p..

A mai solicitat înlăturarea pedepselor complementare de confiscare totală a averii inculpatului și a degradării militare prev. de art.67 al.2 C.p. .

Ca probe, a solicitat audierea revizuentului, conf. art.399 al.1 C.p.p., iar cu ocazia audierii revizuentul va formula și probatoriile.

De asemenea, revizuentul a criticat modul secret de desfășurare a ședinței de judecată, necunoașterea acuzațiilor ce i-au fost aduse, imposibilitatea exercitării dreptului la apărare, precum și a exercitării căii de atac a recursului, subliniind că toate acestea încalcă dispozițiile Codului de procedură penală, precum și drepturile omului, așa cum sunt ele reglementate de Declarația Universală a Drepturilor Omului.

A făcut referire la Decretul Lege nr.6 din 07.01.1990 prin care a fost abrogată pedeapsa cu moartea și la Decretul Lege din 04.01.1990 prin care s-au amnistiat infracțiunile politice prevăzute de Codul penal și de legile speciale, învederând instanței că prin sentința nr. 23/2009 pronunțată în dosarul nr. 67/753/2008 , deși nu a fost citat legal, s-a dispus anularea mandatului de executare a pedepsei, comutarea pedepsei cu moartea în pedeapsa închisorii de 20 de ani, a cărei executare s-a constatat a fi prescrisă, concluzionând că această sentință nu are nicio relevanță în soluționarea prezentei cereri.

Revizuentul a invocat în cererea formulată, unele împrejurări ca fiind „fapte necunoscut instanței din 1974” , și anume:

- servieta de serviciu sigilată și plicul sigilat aflate în posesia sa au fost returnate nedeschise și sigilate reprezentanților Republicii Socialiste

România în New York, la data de 26.11.1973, aspect cunoscut Ministerului de Interne și pe care nu l-a făcut cunoscut și instanței din 1974 ;

- Ministerul de Interne nu a făcut cunoscut instanței din 1974 faptul că acuzatul Răuță Constantin a fost angajat ca inginer în cadrul DIE ca urmare a unui șantaj, iar falsul grad militar a fost acordat numai pentru a fi deferit unui tribunal militar ;

- scrisoarea de acuzare de la MI acuza în mod fals că revizientul a primit misiunea de a transporta în Statele Unite valiza diplomatica. Revizientul va aduce dovada că nu a fost curier diplomatic cum afirma MI și că motivele adevărate pentru deplasarea lui în Statele Unite au fost ascunse instanței din 1974. Scrisoarea MI acuză despre mai multe așa numite "discuții" și "afirmații" ale revizientului presupus a fi fost făcute în fața autorităților americane, fără nici o dovadă sau un martor și va aduce mărturii necunoscute instanței din 1974, despre ce a discutat cu autoritățile americane;

- revizientul a fost tot timpul în contact cu Ambasada R.S. România din Washington D.C. , prin intermediul avocatului John Rhem, prin care se străduia să obțină libertatea familie, soției și copilului, ținuți ostatici în București de regimul ILEGITIM și CRIMINAL din acel timp în România. Acest fapt nu a fost făcut cunoscut instanței din 1974. Nici acuzațiile și nici sentința din 1974 nu au fost comunicate oficial revizientului, nici înainte de decembrie 1989 și nici după schimbarea regimului;

- încă înainte de pronunțarea sentinței din 1974, DIE, prin intermediul Mafiei din New-York, culegea informații despre domiciliul și locul de muncă ale revizientului în vederea asasinării lui pe teritoriul american, unde obținuse azil politic. Aceste informații au fost folosite

ulterior în tentativa eșuată de asasinare la locuița revizuentului de pe strada 17 din Washington D.C.;

- în anul 1974, instanța nu a cunoscut că DIE era unul din instrumentele regimului comunist ILEGITIM și CRIMINAL și că acuzațiile false aduse prin scrisoarea MI era unul din actele criminale ale acelu regim. Revizuentul va demonstra că acțiunile cerute lui contraziceau articolul 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, document internațional, semnat de regimul comunist înainte de Noiembrie 1973, cand a fost admis în ONU.”;

- revizuentul nu a fost informat de acuzațiile aduse sau de procedura ce se pregătea a fi derulată împotriva lui, deși autoritățile comuniste au știut tot timpul cum și unde să-l contacteze, înainte de septembrie 1974”.

Pe parcursul instrumentării cererii de revizuire de către procurorul militar din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial, au fost atașate, în xerocopie, dosarul fond penal nr. 65622 București, mai precis dosarul nr. 450/F/1974 al Tribunalului Militar Teritorial București, având caracter strict secret, trimise de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, după exemplarul original aflat în arhiva acestei instituții.

Au fost de asemenea, depuse la dosar, prin noul avocat ales al revizuentului, (d-na avocat Crângariu Eugenia din Baroul București) la data de 18.10.2010, în xerocopie, sentința penală nr. 5 din 21.01.2008 pronunțată de Tribunalul Militar Teritorial București (dosarul nr. 60/753/2007), prin care a fost respinsă o cerere anterioară de revizuire a petentului, decizia penală nr. 14 din 07.11.2008 a Curții Militare de Apel și decizia penală nr. 293/29.01.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție -

Secția Penală, pronunțate în dosarul nr. 43/81/2009, prin care au fost respinse succesiv apelul și, respectiv, recursul revizuentului Răuță Constantin.

Sub aspectul înscrisurilor doveditoare ale faptelor sau împrejurărilor noi necunoscute instanței la momentul condamnării lui Răuță Constantin, procurorul militar a reținut faptul că acestea au fost depuse la data de 06.07.2010 și constau în : cererea și declarația revizuentului din 11.06.2010, în forma tehnodactilografată, o declarație a acestuia „pe proprie răspundere” cu privire la împrejurările în care a săvârșit infracțiunile, corespondența tradusă din limba engleză, cu Administrația Arhivelor și Înregistrărilor Naționale și, respectiv Secretariatul de Stat al S.U.A., precum și o “Notă Raport” din 29.11.1979 a Departamentului Securității Statului (U.M.0920).

Pe baza cererii de revizuire mai sus arătate, a dosarului de fond nr. 65622 aflat în arhiva CNSAS (dosarul nr. 450/f/1974 al Tribunalului Militar Teritorial București), a sentinței nr. 5/21.01.2008, pronunțată de Tribunalul Militar Teritorial în dosarul nr. 60/753/2007 și, respectiv a deciziilor nr. 14/07.11.2008 a Curții Militare de Apel și nr. 293/29.01.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Penală, ambele pronunțate în dosarul nr. 43/81/2009, și, nu în ultimul rând, din declarațiile revizuentului și materialul pus la dispoziție, la care s-a făcut referire mai sus, procurorul militar a concluzionat că împrejurările relevate de petent chiar reale de ar fi, nu ar putea schimba situația de fapt constatată în 1974 de către instanța de fond: petentul, locotenent major în cadrul U.M.0920 București, a părăsit misiunea pe care o avea în S.U.A., predând curierul diplomatic autorităților americane și refuzând în mod explicit să revină în țara natală și, implicit, la unitatea militară în care era cadru activ.

A mai precizat că în calea de atac extraordinară a revizuirii,

nu se poate proceda la o reinterpretare a probelor administrate inițial în cauză și nici la o „prelungire” a probatoriului, iar petentul nu a făcut dovada descoperirii unor fapte ori împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de Tribunalul Militar Teritorial la soluționarea cauzei, în 1974, care, odată cunoscute, ar fi determinat instanța să pronunțe o hotărâre diametral opusă celei a cărei revizuire se cere, adică achitarea.

În consecință, procurorul militar a solicitat instanței de fond, căreia i-a și trimis întreg materialul de cercetare, împreună cu cererea de revizuire a numitului Răuță Constantin, să o respingă ca inadmisibilă, luând în considerare și faptul că noua cerere de revizuire a petentului este întemeiată ca și precedentă, pe disp. art. 394 alin. 1 lit. a C.pr.pen., iar motivele și apărările celui în cauză sunt, în esență, aceleași ca și în cazul anterioarei cereri, dar și considerentele Deciziei nr. XXXVI/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secțiile Unite, prin care s-a stabilit că „cererile repetate de revizuire (...) sunt inadmisibile dacă există identitate de persoane, de temeii legal, de motive și apărări invocate în soluționarea acestora”.

Prin sentința nr. 4 din 25.01.2011 a Tribunalul Militar Teritorial, în baza art.403 al.3 teza finală și art.3¹ C.pr.pen. și cu aplic. Dec.XXXVI(36)/2009 (M.Of.nr.414 din 22 iunie 2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secțiile Unite, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire formulată de revizuentul RĂUȚĂ CONSTANTIN privind Sentința penală nr. 133 din 02.09.1974 a Tribunalului Militar Teritorial (dosar nr. 450/F/1974), definitivă prin nerecurare .

În baza art.192 al.2 C.pr.pen., a fost obligat revizuentul Răuță Constantin la 100 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a pronunța această hotărâre, după o amplă analiză a conținutului dosarelor și traseului procesual al celor două cereri de revizuire

formulate de condamnatul Răuță Constantin, instanța a considerat, în esență, că o parte a motivelor invocate în cererea dedusă judecății au fost invocate și în precedenta cerere respinsă definitiv de instanță ca nefondată și, deci, nu au mai putut fi reanalizate. Totodată, a mai constatat că motivele adăugate nu constituie fapte probatorii noi, ci eventual mijloace de probă a unor fapte sau împrejurări cunoscute de instanță la soluționarea cauzei, pe calea revizuirii nefiind posibilă o prelungire a probatoriului pentru fapte sau împrejurări cunoscute de instanță și nicio readministrare sau reinterpretare a probatoriului deja administrat și pentru care o hotărâre a rămas definitivă.

Prevederile art. 394 al.2 C.p.p. consacră sistemul revizuirii totale pentru cazul prev. de art.394 al.1 lit.a C.p.p. și, deci limitează incidența acestuia la situațiile în care, pe baza faptelor sau împrejurărilor noi, se poate dovedi netemeinicia hotărârii de achitare, de încetare a procesului penal ori de condamnare, în sensul că faptele sau împrejurările conduc la o soluție opusă celei pronunțate prin hotărârea a cărei revizuire se cere, ceea ce nu este cazul în speță.

În ceea ce privește revizuirea hotărârii pentru cazul prevăzut în art.394 al.1 lit.a C.p.p. , sistemul revizuirii totale se aplică cu privire la latura civilă, în sensul că faptele sau împrejurările noi constituie motiv de revizuire numai dacă pe baza acestora se poate dovedi netemeinicia dispozițiilor de obligare la despăgubiri civile sau de respingere a pretențiilor civile.

Considerentele Deciziei nr. XXXVI/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secțiile Unite, prin care s-a stabilit că „ cererile repetate de revizuire (...) sunt inadmisibile dacă există identitate de persoane, de temeii legal, de motive și apărări invocate în soluționarea acestora” au fost preluate de noile modificări legislative, astfel că, în conformitate cu prevederile art.403 al.3¹ C.p.p., astfel cum a fost introdus prin art.XVIII, pct.55 din

Legea nr.202/2010, (M.Of. nr. 714 din 26 octombrie 2010), privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor – cererile ulterioare de revizuire sunt inadmisibile dacă există identitate de persoană, de temeii legal, de motive și apărări.

Prin urmare, tribunalul a constatat că în cauză există identitate de persoană, de temeii legal de motive și apărări cu cele existente în prima cerere de revizuire formulată de Răuță Constantin, și a dispus în sensul celor anterior menționate.

Prin decizia nr. 4 din 04.05.2011 Curtea Militară de Apel a respins ca nefondat apelul declarat de revizuentul Răuță Constantin împotriva sentinței nr.4 din 25 ianuarie 2011 a Tribunalul Militar Teritorial București în dosarul nr. 1/753/2011, și l-a obligat pe apelantul-revizuent la plata sumei de 200 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Prin decizia penală nr. 3683 din 20 octombrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost admis recursul declarat de revizuentul Răuță Constantin împotriva deciziei penale nr. 4 din 04.05.2011 a Curții Militare de Apel, a casat decizia recurată și sentința nr. 4 din 25.01.2011 a Tribunalului Militar Teritorial București și a trimis cauza spre rejudecare la instanța de fond.

În motivarea acestei decizii, instanța supremă a reținut că se impune ca în cauza dedusă judecării, instanța de fond, în etapa admisibilității în principiu, să analizeze în ce măsură înscrisurile depuse la dosarul cauzei – respective notele-raport întocmite de Departamentul Securității Statului transmise de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității dar și documentele Departamentului de Stat al Statelor Unite ale Americii depuse de revizuent, relevă fapte și împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată care a pronunțat hotărârea 133/02.09.1974 a Tribunalului Militar

Teritorial București de condamnare la moarte a revizuentului Răuță Constantin pentru săvârșirea infracțiunilor de trădare prin transmitere de secrete, refuzul înapoierii în țară și dezertare.

*

Procedând la rejudecarea cauzei conform celor dispuse mai sus, instanța constată următoarele:

Prin rechizitoriul Direcției Procuraturilor Militare S.E. nr. 4389, din 07.08.1974, a fost trimis în judecată inculpatul lt.major Răuță Constantin, din cadrul U.M.0920 București pentru infracțiunile de trădare prin transmitere de secrete, prev. de art. 157 alin.1 C.pen., refuzul înapoierii în țară prev. de art. 253 alin. 1 C.pen. și dezertare, prev. de art. 332 alin. 1 C.pen., iar prin sentința penală nr. 133 din 02.09.1974 pronunțată de Tribunalul Militar Teritorial București în dosarul penal nr. 450/f/1974, s-au reținut ca dovedite în sarcina inculpatului faptele imputate și, cu unanimitate de voturi, s-a dispus condamnarea la moarte și confiscarea totală a averii sus-numitului pentru infracțiunea de trădare prev. de art. 157 alin. 1 C.pen, și la câte o pedeapsă de câte 7 ani închisoare și interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a și b C.pen. pe timp de 5 ani pentru infracțiunile de refuzul înapoierii în țară, prev. de art. 253 alin. 1 C.pen. și dezertare prev. de art. 332 alin. 1 C.pen.

Conform art.2 teza a II-a și art.9 din Decretul nr.9/1974, s-a constatat că pedepsele de câte 7 ani închisoare aplicate pentru infracțiunile de refuzul înapoierii în țară și dezertare, sunt grațiate condiționat cu 1/6.

În baza art.67 al.2 C.p. s-a dispus degradarea militară a inculpatului.

În temeiul art.191 C.p.p., a obligat pe inculpat să plătească statului suma de 500 lei cheltuieli judiciare.

În fapt, s-a reținut că locotenentul major Răuță Constantin, din cadrul Ministerului de Interne, a primit misiunea de a se deplasa în Statele Unite ale Americii, pentru a transporta valiza diplomatică. Ajungând pe aeroportul din New-York, acesta a cerut azil politic și a predat imediat organelor de poliție americane valiza diplomatică în care se aflau documente ce se refereau la aparatura tehnică și de specialitate din dotarea Ministerului de Interne, folosită în scopul apărării secretului de stat, prevenirii scurgerii de informații și depistării urmelor lăsate de persoanele interesate în pătrunderea la asemenea secrete. Documentele care au fost predate organelor de poliție din New-York, de către lt.maj. Răuță Constantin, au fost categorisite de către conducerea U.M. 0920 București, ca având caracter „strict secret”, făcând parte din categoria acelor date și documente care se referă la munca operativă a organelor de securitate prev. de art.2 lit.p din H.C.M. nr.19/1972.

A mai rezultat faptul că inculpatul a divulgat poliției americane atât secretele de muncă pe care le cunoștea din țară, cât și misiunea primită, după care Răuță Constantin a solicitat autorităților americane dreptul de ședere nelimitată în SUA, dreptul la muncă și o indemnizație de emigrație.

La 26.11.1973, autoritățile americane au comunicat membrilor ambasadei române din SUA, că Răuță Constantin refuză să se întâlnească cu reprezentanții români și că nu înțelege să revină în țară.

În hotărârea de condamnare, a mai fost reținut faptul că Răuță Constantin a fost trimis în misiune în SUA, având viză de ședere în străinătate pe timp de o lună, iar la expirarea acestui termen nu s-a întors în țară. Începând cu data de 30.11.1973, datorită lipsei nejustificate de le serviciu mai mult de 3 zile a ofițerului, prin ordinul de zi nr. 0014725,

locotenentul major Răuță Constantin a fost trecut în poziția de dezertor, iar cu adresa nr. 006318 din 11.05.1974, U.M. 0920 a comunicat aprobarea Ministerului de Interne de trimitere în judecată a inculpatului.

În consecință, condamnatul urma să execute pedeapsa cea mai grea, respectiv moartea, confiscarea totală a averii, interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a și b C.pen. pe timp de 5 ani și degradarea militară.

Sentința a ramas definitivă prin nerecurare.

A fost emis mandatul de executare a pedepsei nr. 153/1974 din 17.09.1974.

La data de 13.04.2007 pe rolul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militare Teritorial a fost înregistrată cererea condamnatului Răuță Constantin domiciliat prin care se solicita revizuirea sentinței penale nr. 133 din 02.09.1974 pronunțată de Tribunalului Militar Teritorial București în dosarul penal nr. 450/f/1974 și achitarea condamnatului în baza art. 11 pct.2 lit. a C.p.p. rap. la art. 10 lit. a C.p.p. pentru cele trei infracțiuni sus-arătate, cu înlăturarea pedepselor complementare de confiscare totală a averii și degradarea militară.

Pentru susținerea cererii, condamnatul a învederat instanței următoarele aspecte:

- sentința de condamnare nu i-a fost comunicată , iar ședința de judecată în care s-a pronunțat sentința, prin care a fost condamnat, s-a desfășurat în secret;

- nu a cunoscut acuzațiile aduse, și nu a putut să își exercite dreptul la apărare și nici la calea de atac, fiind încălcate, în opinia sa, dispozițiile Codului de procedură penală și drepturile omului reglementate prin Declarația Universală a Drepturilor Omului;

- prin Decretul-Lege nr. 6/7 ianuarie 1990, a fost abrogată

pedeapsa cu moartea, iar prin decretul-Lege din 4 ianuarie 1990, au fost amnistiate infracțiunile politice prevăzute în Codul penal și în legile speciale;

- instanța de judecată, la data condamnării, a fost lipsită de rolul activ și a reținut vinovăția lui, deși din probele administrate nu rezultă, cu certitudine, că faptele pentru care a fost condamnat, ar fi fost săvârșite de el;

- în ce privește infracțiunea de trădare prin transmiterea de secrete de stat, instanța ar fi apreciat greșit că faptele sunt dovedite, probele nefiind concludente;

- referitor la infracțiunea de dezertare prev. de art. 332 alin. 1 C.pen., revizuentul a susținut că nu s-a dovedit faptul că organul de urmărire penală a dispus începerea urmăririi penale cu îndeplinirea cerințelor legii, astfel că cele reținute în sarcina lui “nu pot fi considerate legitime”;

- iar în ce privește infracțiunea de refuzul înapoierii în țară prev. de art. 253 alin. 1 C.pen., nu s-ar fi făcut dovada că el a fost trimis în străinătate cu însărcinare de stat sau în interes de serviciu obștesc, astfel absența de la serviciu fiind săvârșită fără intenția de încălcare a dispozițiilor legale, fapta neîntrunind elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Aceste aspecte au fost considerate de revizuent ca fiind fapte sau împrejurări noi care nu ar fi fost cunoscute de instanța care a pronunțat condamnarea sa în anul 1974.

Prin sentința nr. 5 din 21.01.2008, pronunțată de Tribunalul Militar Teritorial București, în dosarul nr. 60/753/2007, a fost respinsă cererea de revizuire cu motivarea că nu s-au descoperit fapte sau împrejurări care să nu fi fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei, iar la analiza din oficiu

a hotărârii nu au subzistat nici celelalte cazuri de revizuire prev. de art. 394 lit. b și c din Codul de procedură penală.

Atât apelul, cât și recursul revizuentului au fost respinse ca nefondate prin deciziile sus-arătate ale Curții Militare de Apel și, respectiv, Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Penală.

La data de 15.03.2010 condamnatul Răuță Constantin a sesizat Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial București cu o nouă cerere de revizuire a aceleiași sentințe nr. 133/02.09.1974 a Tribunalului Militar Teritorial, întemeiată tot pe cazul de revizuire prevăzut de art. art. 394 alin. 1 lit. a C.pr.pen, invocând fapte sau împrejurari noi necunoscute instanței care l-a condamnat, existând astfel identitate de temeii al revizuirii.

Ca și în precedenta cerere de revizuire, a solicitat achitarea sa și înlăturarea consecințelor sentinței de condamnare (confiscarea totală a averii, interzicerea drepturilor și dregadarea militara), invocând totodată printr-o „declarație pe proprie răspundere privind faptele necunoscute completului de judecată la data pronunțării sentinței nr. 133 din 02.09.1974”, dată la 21.06.2010, la sediul cabinetului de avocatură care îl reprezintă, următoarele:

- acuzațiile Ministerului de Interne la adresa sa sunt false, nefiind susținute de probe;

- a acceptat să lucreze pentru Direcția de Informații Externe ca inginer din cauza refuzului autorităților de a-i elibera un pasaport pentru a pleca cu o bursa U.N.E.S.C.O. în Italia și Franța;

- gradul militar i-a fost acordat ca o amenintare;

- jurământul militar îi impunea sa fie devotat „poporului muncitor” și “patriei socialiste”, iar nu României și poporului român;

- trimiterea la specializare cu bursa U.N.E.S.C.O. a fost însoțită de sarcini de spionaj, fapt ce l-a determinat să obțină azil politic - ocazia favorabilă ivindu-se în noiembrie 1973, când a fost trimis în S.U.A ca „atașat la delegație” pentru a plasa microfoane înaintea vizitei lui Nicolae Ceaușescu;

- servieta și plicul pe care le-a predat autorităților americane au fost returnate intacte autorităților române;

- planurile de asasinare a lui de către DIA nu au fost cunoscute de instanța care l-a condamnat;

- sentința, acuzațiile și citarea sa nu au fost făcute conform procedurii în vigoare în 1974.

La declarația petentului au fost anexate corespondența cu autoritățile americane și Nota - Raport a Departamentului Securității Statului.

Prin referatul conținând concluziile procurorului militar relative la cererea de revizuire, întocmit în conformitate cu dispozițiile art.399 al.5 C.p.p. s-au reținut următoarele :

- petentul a fost inginer proiectant în anul 1971 la Iprochim București și transferat la Ministerul Industriei Chimice, iar la data de 01.06.1971 a fost chemat în rândul cadrelor active ale Ministerului de Interne, cu gardul de locotenent major, depunând jurământul militar și fiind repartizat la U.M.0920 București (compartimentul „Depistări, pază și alarmare”);

- în anul 1972, lt.major Răuță Constantin a plecat la specializare în Italia cu o bursă ONUDI, pe care o obținuse anterior încadrării sale la Ministerul de Interne;

- în urma unor abateri, lt.major Răuță Constantin a fost chemat în țară la data de 25.02.1972, ulterior fiind trimis în alte misiuni externe

(Israel, Cipru etc.);

- în data de 24.11.1973, lt.major Răuță Constantin a fost trimis în misiune în S.U.A., având ca sarcină efectuarea controlului T.O. și revizia tehnică a aparaturii la sediile reprezentatelor României din Washington DC și New-York;

- ajuns la New-York, petentul a predat autorităților americane servieta sa și un plic cu corespondența diplomatică, solicitând acestora azil politic și refuzând în mod explicit să revină în România;

- la 26.11.1973 coletul diplomatic sigilat (în formă de geantă diplomat) și plicul diplomatic pe care lt.major Răuță Constantin le transporta, au fost restituite reprezentantului misiunii române la New-York, după cum rezultă din interceptarea convorbirilor purtate la Ambasada Română din Washington DC de către acesta la 04.04.1974; de asemenea, lt.major Răuță Constantin a declarat că a luat curierul în scop de șantajare a statului roman pentru a asigura libertatea familiei sale;

- după schimbarea regimului politic din România, sus-numitul a formulat o cerere de revizuire a hotărârii de condamnare, invocând fapte și împrejurări necunoscute instanței care l-a condamnat în, cerere care a fost respinsă, atât în fond cât și în căile de atac.

- împrejurările invocate, aceleași cu cele invocate în cea de-a doua cerere de revizuire nu sunt de natură a schimba realitatea reținută în sarcina condamnatului în sensul că petentul, a părăsit misiunea pe care o avea în S.U.A., a predat curierul diplomatic autorităților americane și a refuzat în mod explicit să revină în țara natală și, implicit, la unitatea militară U.M.0920 București unde era încadrat cu gradul de locotenent major;

Procurorul militar a arătat în referatul înaintat instanței, faptul că petentul și-a întemeiat noua cerere de revizuire pe același temei juridic,

respectiv pe disp. art. 394 alin. 1 lit. a) C.pr.pen., iar motivele și apărările la care s-a făcut referire sunt, în esență, aceleași ca și în cazul anterioarei cereri.

Așa cum s-a arătat în precedente, prin sentința penală nr. 4 din 25.01.2011 a Tribunalului Militar Teritorial, în baza art.403 al.3 teza finală și art.3¹ C.pr.pen. și cu aplic. Dec.XXXVI(36)/2009 (M.Of.nr.414 din 22 iunie 2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secțiile Unite, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire formulată de revizuentul RĂUȚĂ CONSTANTIN privind Sentința penală nr. 133 din 02.09.1974 a Tribunalului Militar Teritorial (dosar nr. 450/F/1974), definitivă prin nerecurare, instanța considerând că există identitate de persoană, de temeii legal de motive și apărări cu cele existente în prima cerere de revizuire formulată de condamnatul Răuță Constantin la 13.04.2007.

Prin decizia nr. 4 din 04.05.2011 Curtea Militară de Apel a respins ca nefondat apelul declarat de revizuentul Răuță Constantin împotriva sentinței nr.4 din 25 ianuarie 2011 a Tribunalul Militar Teritorial București iar prin decizia penală nr. 3683 din 20 octombrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost admis recursul declarat de revizuentul Răuță Constantin împotriva deciziei penale nr. 4 din 04.05.2011 a Curții Militare de Apel, a fost casată decizia recurată și sentința nr. 4 din 25.01.2011 a Tribunalului Militar Teritorial București fiind trimisă cauza spre rejudecare la instanța de fond.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța constată că cererea de revizuire formulată de condamnatul Răuță Constantin urmează a fi respinsă ca inadmisibilă pentru următoarele considerente:

Potrivit art.403 alin. 1, admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță, în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului; instanța examinează dacă cererea

de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu a cererii.

Ca atare, admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire este condiționată de îndeplinirea cumulativă a cerințelor privind: formularea acesteia de către o parte legal îndreptățită și în termenul prevăzut de lege, întemeierea ei pe cazurile prevăzute în lege și existența unor date suficiente rezultate din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror.

Cererea de revizuire este formulată de către o parte din proces, în sensul art. 396 alin. 1 lit. a) C.pr.pen. și, fiind făcută de condamnat în favoarea sa, revizuirea se poate cere oricând, potrivit art. 398 alin 1 C.pr.pen, fiind astfel îndeplinită și condiția privind formularea cererii în termenul prevăzut de lege.

Conform art. 394 alin.1 C.pr.pen. : " Revizuirea poate fi cerută când: a) s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei; b) un martor, un expert sau un interpret a săvârșit infracțiunea de mărturie mincinoasă în cauza a cărei revizuire se cere; c) un înscris care a servit ca temelie al hotărârii a cărei revizuire se cere a fost declarat fals; d) un membru al completului de judecată, procurorul ori persoana care a efectuat acte de cercetare penală a comis o infracțiune în legătură cu cauza a cărei revizuire se cere; e) când două sau mai multe hotărâri judecătorești definitive nu se pot concilia".

Revizuirea, ca și cale extraordinară de atac, este îndreptată împotriva hotărârilor judecătorești definitive, scopul fiind îndreptarea erorilor judiciare, aceasta neputându-se realiza decât prin anularea hotărârii care a consacrat eroarea judiciară și înlocuirea ei prin altă hotărâre care să reflecte adevărul.

Potrivit dispozițiilor art.394 lit.a) Cod procedură penală, - cazul invocat în cauză de către condamnatul - revizuent, revizuirea poate fi cerută când „s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei”.

Alineatul 2 al aceluiași articol stabilește că acest caz constituie motiv de revizuire dacă pe baza faptelor sau împrejurărilor noi se poate dovedi „netemeinicia hotărârii de achitare, de încetare a procesului penal ori de condamnare”.

Din analiza celor două texte rezultă că acest caz de revizuire subzistă numai dacă sunt îndeplinite două condiții și anume : a) sunt descoperite fapte sau împrejurări necunoscute de instanță la soluționarea cauzei; b) faptele sau împrejurările noi să poată dovedi netemeinicia hotărârii de achitare, de încetare a procesului penal sau de condamnare.

Cu privire la prima condiție legea face referire la următoarele expresii : „fapte sau împrejurări noi”, „s-au descoperit”; „nu au fost cunoscute de instanță”.

Prin expresia „fapte sau împrejurări noi” trebuie înțelese acele elemente de fapt (probe) pe baza cărora să se poată stabili eroarea judiciară săvârșită cu ocazia primei judecăți. În același timp, faptele sau împrejurările noi, adică probele noi, trebuie să vizeze existența faptei și vinovăția făptuitorului sau existența vreunei cauze de încetare a procesului penal sau de achitare. Prin urmare, faptele sau împrejurările la care face referire art.394 lit.a) Cod procedură penală, trebuie să facă parte din categoria probelor principale.

A descoperi un anumit fapt sau o anumită împrejurare înseamnă ca acele fapte sau acea împrejurare să fie, la un moment dat, pentru prima dată cunoscute. Această nouă împrejurare înseamnă cunoașterea ei pentru

prima dată după judecarea definitivă a cauzei iar, pe de altă parte, necunoașterea împrejurării noi să privească instanța, nu și părțile.

În fine, expresia „nu au fost cunoscute de instanța” reprezintă esența condiției examinate în cauză și constă în necunoașterea de către instanța care a soluționat cauza, a unor împrejurări noi descoperite ulterior.

Referitor la caracterul necunoscut al faptelor și împrejurărilor invocate de revizuent, instanța constată că deși s-au depus la dosar atât documente din partea Arhivelor Naționale Americane (fil. 39-44 din dosarul Parchetului militar de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial București), cât și documente ale Departamentului Securității Statului eliberate de CASAS (Nota-raport din 29.12.1999) ele nu au rol în susținerea unor fapte și împrejurări necunoscute instanței, ci, dimpotrivă, pentru susținerea unor fapte și împrejurări cunoscute instanței care a soluționat fondul cauzei.

Altfel spus, ele nu fac dovada unor fapte și împrejurări de natură a determina instanța să pronunțe o hotărâre diferită, ori chiar opusă, pentru că primele nu au legătură cu conținutul constitutiv al infracțiunilor pentru care revizuentul a fost condamnat (infracțiunea de trădare prin transmitere de secrete prev. de art.157 al.1 C.p se realizează în momentul transmiterii secretului de stat unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora , fără a interesa pentru existența infracțiunii modalitatea de recuperare ori restituire a secretului : “ambalat” ori “sigilat”, imediat sau după un interval de timp, parțial sau total, alterat ori nealterat, etc.), iar secundele nu au legătură cu hotărârea pronunțată, fiind ulterioare faptelor pentru care s-a pronunțat sentința nr. 133/02.09.1974 (datând din anul 1979) și fără influență condițională sau cauzală asupra hotărârii, reprezentând o evidență a persoanelor condamnate pentru infracțiuni similare cu cele reținute în

sarcina petentului, și a măsurilor întreprinse pentru punerea în executare a hotărârilor definitive de condamnare.

Aspectele invocate de revizuent și care se doresc a fi susținute prin aceste înscrisuri, cum ar fi returnarea, după un interval de timp în care nu s-a mai aflat în posesia sa, de către autoritățile americane, a servietei de serviciu și a plicului cu corespondența diplomatică "sigilate", aprecierea angajării sale în cadrul Direcției Informații Externe și atribuirea gradului militar de locotenent major ca fiind în formă și cu scop de șantaj, dificultățile întâmpinate la revenirea familiei sale în SUA, caracterul criminal al DIE ca instrument al regimului comunist și încercările ulterioare faptelor sale de a fi asasinat de autoritățile române, precum și neinformarea sa de acuzațiile și procedura urmate împotriva sa, nu sunt dintre cele ce se pot circumscrie faptelor și împrejurărilor prevăzute în cazul de revizuire de la litera a) a art. 394 C.pr.pen..

Prin urmare, motivele invocate nu constituie fapte probatorii noi, ci eventual mijloace de probă a unor fapte sau împrejurări cunoscute de instanță la soluționarea cauzei, sau fără incidență condițională în adoptarea hotărârii, pe calea revizuirii nefiind posibilă o prelungire a probatoriului pentru fapte sau împrejurări cunoscute de instanță și nicio readministrare sau reinterpretare a probatoriului deja administrat și pentru care o hotărâre a rămas definitivă.

În raport de aceste considerente, și întrucât nu s-au descoperit fapte sau împrejurări care să nu fi fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei, instanța va respinge ca inadmisibilă în principiu cererea condamnatului Răuță Constant, de revizuire a Sentinței penale nr.133 din 02.09.1974 a Tribunalului Militar Teritorial (dosarul nr.450/F/1974), definitivă prin nerecurare.

Potrivit art.192 alin.2 C.pr.pen, va obliga revizuentul condamnat Răuță Constantin la plata sumei de 50 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Pentru aceste motive,

**TRIBUNALUL
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

În baza art.401, art.403 alin.1 și 3 din C.pr.pen, respinge ca inadmisibilă în principiu cererea condamnatului RĂUȚĂ CONSTANTIN , de revizuire a Sentinței penale nr.133 din 02.09.1974 a Tribunalului Militar Teritorial (dosarul nr.450/F/1974), definitivă prin nerecurare.

Conform art.192 alin.2 C.pr.pen, obligă revizuentul condamnat Răuță Constantin la plata sumei de 50 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Cu apel în 10 zile de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 03.05.2012 în prezența revizuentului condamnat Răuță Constantin.

Urmează semnăturile

.....